

Політичні режими сучасності

Назва вибіркової дисципліни

Семестр: 7 або 8 (бакалавр)

Обсяг дисципліни:

загальна кількість годин – 90 (кредитів ЄКТС – 3);

аудиторні години – 30 (лекції – 14, семінарські – 16)

Лектор: доц., к.п.н. Литвин Віталій Сергійович (ел. адреса: lytvyn.vitaliy@gmail.com)

Результати навчання:

знати:

- логіку розвитку політичних режимів у XX-XXI ст.;
- понятійно-категоріальний апарат для дослідження політичних режимів;
- сутність якісних і кількісних вимірів політичних режимів, які властиві політичним системам сучасності;
- суть різних різновидів демократичних, автократичних і гібридних політичних режимів сучасності;
- еволюцію та сучасний стан розвитку політичних режимів у різних частинах і країнах світу

вміти:

- усвідомлювати сутність та еволюцію порівняльного методу досліджень політичних режимів;
- розуміти етапи становлення політичних режимів сучасності;
- користуватись методами якісного та кількісного аналізу політичних режимів;
- володіти інструментарієм аналізу політичних режимів;
- здійснювати порівняння режимів у сучасних політичних системах;
- доказово та комплексно підходити щодо розуміння сучасного політичного процесу на основі аналізу політичних режимів.

Анотація навчальної дисципліни:

Мета: ознайомити студентів з основами та принципами функціонування сучасних політичних режимів, із особливостями застосування якісних та кількісних вимірів та методів у порівняльному аналізі політичних режимів, виробити у студентів уявлення про ефективність та якість політичних режимів у політичних системах сучасності.

Завдання: Проаналізувати еволюцію політичних режимів у XX-XXI ст, з'ясувати суть та особливості різних політичних режимів сучасності, зокрема їхніх демократичних та автократичних різновидів. Методологічно курс сягає теорії раціонального вибору, але він включає в себе й інші теоретико-методологічні перспективи.

Рекомендована література: Ворожейкина Т. Авторитарные режимы XX века и современная Россия : сходства и отличия // Вестник общественного мнения, 2009. – № 4 (102). – С. 50–68.; Гаджиев К. Тоталитаризм как феномен XX века // Вопросы философии, 1992. – № 3. – С. 3–25.; Гаман-Голутвина О. Авторитаризм развития или авторитаризм без развития : судьбы модернизации на постсоветском пространстве // Вестник МГИМО, 2010. – № 4. – С. 77–84.; Даймонд Л. Прошла ли “третья волна” демократизации? // Полис, 1999. – № 1. – С. 10–25.; Данилюк Н. Основні підходи до трактування поняття “політичний режим” // Освіта Регіону : Політологія. Психологія. Комунікації, 2009. – № 3. – С. 55–61.; Застава І. Концепції ліберальної демократії в західному політичному дискурсі : порівняльний аналіз // Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна : Питання політології, 2008. – № 11. – С. 20–26.; Кольер Д. Демократія “з прикметниками” : концептуальні оновлення у процесі порівняльних досліджень // Демократія : антологія. – К. : Смолоскип, 2005. – С. 176–206.; Литвин В. Концепти “дефектної” та “вбудованої” демократії : дефініція та генералізація // Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України. – 2012. – № 6 (62). – С. 68–90.; Фисун А. Постсоветские неопатримониальные режимы : генезис, особенности, типология // Отечественные записки, 2007. – Т. 39. – № 6. – С. 8–28.; Хейл Г. Президентский режим, революция и демократия // Pro et Contra, 2008. – № 1. – С. 6–21.

Форми та методи навчання: лекції, семінарські заняття, консультації, самостійна робота, навчальні дискусії, навчальні конференції.

Форма звітності: залік

Мова навчання: українська

Розглянуто на засіданні кафедри 09 лютого 2015 р.

Завідувач кафедри _____

Затверджено на Вченій раді факультету 11 лютого 2015 р.

В.о. декана _____

Протокол № 7

Поліщук М. В.

Протокол № 181/7

Рижак Л.В.